

THYRAS VOLD

UDGIVET AF SLESVIG-LIGAEN

87. årgang Nr. 1

April kvartal 2008

Nummer 887

GYMNASIEBYGGERIET I SLESVIG GÅR PLANMÆSSIGT

Bygningen af den nye fællesskole med gymnasieoverbygning i Slesvig går efter planen og er nu så vidt, at man den 1.-2. marts 2008 kunne byde indenfor til åbent hus. Trods storm og silende regn blev det et tilløbsstykke med over 4000 besøgende.

Og det er et både smukt og imponerende syn. På afstand føjer den store bygning sig diskret og naturligt ind i terrænet, og først når man står på selve grunden fornemmer man størrelsen.

Inde i bygningen forstærkes indtrykket af rummelighed, og står man på den udvendige trappe mod syd, er der frit udsyn over Slien med Hedeby i baggrunden. Udsynet mod vest er præget af Slesvig Domkirke, hvis silhuet også er valgt som en del af skolens logo.

Det store areal rundt om bygningen vil blive udlagt som park og således komme til at danne en smuk og naturlig ramme om skolen.

Man kan få mere at vide om skolen på dens hjemmeside:

www.apmoellerskolen.org

HUSK DE DANSKE ÅRSMØDER 2008

6.-7.-8. juni 2008

Programmerne for de mange møder vil kunne læses i Flensborg Avis og på Sydslesvigsk Forenings hjemmeside

www.syfo.de

prog og kultur

DE DANSKE ÅRSMØDER
I SYDSLESVIG
6., 7. + 8. juni 2008

www.syfo.de/aaarsmoede

Formandens spalte

Kære medlemmer

Så har vi endnu en gang passeret et årsskifte, og vi kan gøre status over vor landsindsamling i 2007.

Indsamlingen gik som sidste år til en forestående renovering af Askfeldt danske Skole – en institution, som har et utroligt stabilt elevunderlag og en meget engageret forældregruppe.

Jeg vil gerne på denne plads udtrykke min varmeste tak for de bidrag, som i forbindelse med indsamlingen blev doneret til Ligaens støtte til skolen.

I løbet af foråret forventes det, at det egentlige arbejde med renoveringen af Risby danske Skole sættes på skinner, således at skolen kan tage også den nybyggede del i brug efter sommerferien.

I den forbindelse vil Ligaen som lovet udbetale den nette sum på 500.000 kr. til Skoleforeningen til hjælp ved ombygningen.

Slutningen af året blev positiv på alle måder:

Den 14. nov. deltog jeg som foreningens repræsentant ved udbetalingen af kr. 120.000 til ombygningen af Holtenå Forsamlingshus. Huset manglede i den grad at få fornyet toiletfaciliteterne, der var de samme, som da huset blev indrettet for godt 52 år siden.

Og i ugen efter tog foreningens kasserer Jens Hønholt turen til Vestermølle danske Børnehave for på Ligaens vegne at overrække en et indsamlet støttebeløb på ialt 114.600 kr.

Beløbet skal børnehaven bruge til et endnu ikke nærmere defineret projekt, men under alle omstændigheder vil det blive af noget større dimensioner end man umiddelbart havde forstillet sig.

I løbet af vinteren er der som sædvanlig modtaget ansøgninger fra institutioner om tilskud til brug ved nødvendige renoveringer eller indkøb, som ligger ud over hvad de enkelte institutioner kan magte via deres egne budgetter. Disse ansøgninger bliver behandlet på det førstkommende bestyrelsesmøde i april.

For halvandet år siden rumlede Danmarks Radio og TV 2 med at lukke ned for de danske TV-signaler til Sydslesvig. Det fik den gang mange til at protestere over beslutningen og beslutningen blev midlertidigt omgjort.

Nu får vi så igen at vide, at de danske signaler fra 2009 bliver omlagt fra analoge til digitale TV-signaler – en beslutning som i praksis vil betyde, at det bliver næsten umuligt at se dansk TV.

Slesvig-Ligaen må igen pointere, at det er af allerstørste vigtighed, at dansk radio og TV fortsat bliver sikret det danske mindretal som en vigtig og kulturbærende del af den danske hverdag i Sydslesvig.

Med venlig hilsen
Flemming Radsted Madsen

Grænselandskultur

Af Katrine Hoop

Katrine Hoop er socialpædagog og kriminolog og ansat som daglig leder af Aktivitetshuset i Flensborg. Kommentaren baserer på to tekster, der er udkommet i Flensborg Avis som ugerovy og kronikserie.

I sammenhæng med et besøg af Duborg-Skolens elever i Folketinget i foråret 2007 udtales for første gang officiel anerkendelse af den ekstra dimension, vi som sydslesvigere har, og den ressource der ligger i at kunne begå sig i flere kulturer. Men det, der ikke kun for mig føles som en endelig erkendelse af grænselandets kerne, betragter andre som en trussel mod danskheden. Samtidig ytres der kritik mod, at vores danskhed ikke er dansk på den rigtige måde og derfor diskvalificerer os som danskere.

Elevernes udtalelser om, at de ikke kun betragter sig som danske, har rejst en voldsom debat, hvori de unge beskyldes for at udtale sig for europæisk kulturel vilkårlighed og dermed true det danske mindretals fundament. Men vores flerkulturelle identitet er ikke vilkårlig, den har sine rødder i vores regions historie. Vi lever i et grænseland og befolkningen her har altid været flerkulturel. I 1864 tales der frisisk, plattysk, sønderjysk og tysk i Slesvig. Ligesom der dengang også tales en del plattysk og tysk i resten af Danmark. Prægning af dansk sprog og kultur som enhed starter først med nationalliberalismen i første halvdel af 1800-tallet. Slesvig bliver siden hen ombejlet fra både dansk og preussisk side. Så medens der nord for Kongeåen og syd for Ejderen blev rimelig monokulturelt, forbliver regionen imellem ved med at være mangfoldig.

Jeg kommer fra en lille landsby ved Sydslesvigs vestkyst, en traditionel danskssindet enklave, og er så heldig endnu at have oplevet nogle af de gamle landsbyboere, der har været med til at oprette danske skole og foreninger på stedet. De har aldrig hyldet den form for danskhed, der lægger afgørende vægt på sproget, men derimod en særlig slesvigsk patriotisme med baggrund i den danske helstatstid. Deres dansk kundskaber har som regel været reduceret til det rent funktionelle; men de er godt nok blevet hidsige, hvis nogen har tvivlet på deres danskhed af den grund. For dem har sprog og identitet ikke nødvendigvis været knyttet til hinanden. Det har dog været vigtigt, at have ordforråd nok til at synge de danske sange, følge med i Flensborg Avis og holde kontakt til Danmark.

Efter anden verdenskrig har der været mange, der har valgt det danske som fravalg af det tyske. Og der er vel stadigvæk nogle, der ligefrem foragter det tyske. Men os såkaldt unge er måske i virkeligheden mere gammeldavs end vore forældre. For os er det ikke dansk kontra tysk. Det er flerkulturel kontra monokulturel. Vi ønsker os en mangfoldig region. Vi holder fast i grænselandet. Og det flerkulturelle i Slesvig kommer ikke kun til udtryk i mødet mellem mennesker af forskellige kulturer. Det er også de enkelte, der forener forskellige kulturer i sig selv.

I tekster om slesvigere, der har sat spor i historien, nævnes det flerkulturelle hyppigt som et centralt element. Flensborg Avis skriver eksempelvis sidste år om maleren Charlotte von Krogh, der blev født på Husum Slot i 1800-tallet: »Gennem hele sit liv holdt hun ganske bevidst og med dyb overbevisning fast i grænselandet. Hun følte sig hjemme både i Preussen og Danmark, var både tysk og dansk, talte begge sprog, havde modtaget undervisning både i København og Düsseldorf og udstillede både i Danmark og Tyskland.« – »Hun var ikke enten dansk eller tysk, hun var begge ting«.

Og der er ikke stor forskel på, om grænsen flytter sig i forhold til en selv eller om man flytter sig i forhold til en grænse. Man står i begge tilfælde i en situation, hvor man har en egen kultur, der adskiller sig fra den dominerende kultur i det omgivende samfund. Og hvis man åbner sig for det omgivende samfund bliver man lige så stille til et blandingsprodukt. En hybrid, der kan begå sig i begge kulturer og er i stand til at skifte blikvinkel. Vi tager vor egen kultur med i mødet med flertalskulturen, der omgiver os, og får derigennem flere kulturer at vælge imellem. Sydslesvigere er både-og, og ikke enten-eller.

Det er ingen mangel – det er en gave at have mulighed for at vælge mellem flere kulturelle verdener og leve en dagligdag, som tager det bedste fra hver kultur. Der er store ting som kommunikationskultur, menneskesyn og kulturtradition; men der er også de mange banale ting, som giver vort liv mere kvalitet: Jeg sidder og lytter til Helene Blum til FolkBaltica-festivalen i Flensborg og bliver rørt over de danske visers varme tone. Jeg ser »I Kina spiser de hunde« og får grineflip over den makabre humor. Om det er Grundtvig eller Kim Larsen - jeg kan ikke leve uden »Skyerne Gråne« og »Kvinde min«. Jeg er vokset op med Ingrid og Lillebror, Kaj og Andrea. Og min søn kan »tihvertifald« slet ikke undvære Bamse, Kylling og Ælling. Jeg vil spise risengrød og danse om træet til jul. Jeg vil røres til tårer af Dronningens tale og spise æbleskiver hvert nytår. Jeg vil læse Bjarne Reuter og Johannes Møllehave. Jeg vil se »Hit med Sangen« og »Matador«. Jeg vil synge med på »Noget om Helte« og »Jeg vil male dagen blå«. Jeg er glad for at vide, hvad »Nåsåere« er, og jeg nyder at kunne rejse til Norge og Sverige og være i stand til at begå mig dér. Sikke fattigt et liv må være uden alt dette. Dog vil jeg heller ikke miste at have en frisisk baggrund og være opdraget i en fri frisisk ånd. Jeg elsker plattysk humor og selve sproget, der er så rigt på kloge og sjove ordsprog. Og jeg er glad for at have det nuancerede tyske sprog, som er så velegnet til at

Katrine Hoop

udtrykke komplekse sammenhæng og diskutere i.

Jeg ønsker mig, at det danske mindretal overlever og videreudvikler sig, da mindretallet er en garant for, at regionen bibeholder sin traditionelle åbne og flerkulturelle karakter. Men vi kan kun forblive flerkulturelle, hvis vi har mulighed for at leve og udvikle en tidssvarende danskhed hernede. Og det er netop de unge, der stiller identitetsspørgsmål, der opponerer og tvivler, der virkelig bliver i stand til at træffe bevidste valg. Det er dem, der videreudvikler mindretallet og formulerer tidssvarende begreber. Dem der hykler 100%-danskhed, uden virkelig at reflektere dette, kan aldrig opnå den forkærlighed for det danske, som er mindretallets næring.

Ansøgninger om støtte fra Slesvig-Ligaen

Foreninger og institutioner, hjemmehørende i Sydslesvig, kan søge støtte fra Slesvig-Ligaen til kulturelt og humanitært arbejde i Sydslesvig.

Ansøgningsskema rekvireres hos formanden, hvortil skemaet efter endt udfyldelse returneres inden 1. april eller 1. oktober hvert år.

På det første styrelsesmøde efter ovennævnte ansøgningsfrister vil indkomne ansøgninger blive behandlet, og evt. bevilget støtte vil efterfølgende blive udbetalt.

Harald Bruhn - hvem er det?

Der findes berømte personer, mindre berømte personer og en masse ikke berømte personer, sådan som måske du og jeg, og en af dem vil jeg fortælle om, nemlig Harald Bruhn, som nu bor i Egernførde, men i 1924 blev født i Søby, der ligger mellem Kappel og Damp.

Han vil gerne fortælle sin livshistorie, men tilføjer, at med 84 år er det svært at huske så langt tilbage, men han skal prøve på at gøre sit bedste.

I 1930 begyndte han i landsbyskolen, hvor der kun gik drenge fra 1. til 9. klasse, og hvor der også kun var en mandlig lærer, så kontakten til piger eller damer var her ikke så almindeligt, som den er i dag. Efter skolegangen kom han i lære som elektriker og blev senere ansat ved firmaet Elac i Kiel, hvor også opgaver i laboratoriet var en del af hans arbejde.

Harald Bruhn er en ivrig amatørfotograf, og her viser han stolt sin gamle Leica fra 1937. Han har en omfattende billedsamling, og selv fra livet på krigsmarken har han billeder, som er samlet i album og forsynet med forklarende tekster.

I 1942 blev han som 18-årig indkaldt til militæret (Wehrmacht – Hitler – 2. verdenskrig), og blev efter et par måneder sendt til den russiske front i et område mellem Smolensk og Moskva.

Det var midt om vinteren, og temperaturen lå omkring 40 grader under nul. Så kold en vinter havde han ikke oplevet før, og hårdt var det.

I denne »villa« i jorden overlevede man ved temperaturer under 40 graders frost.

Her fik han efter et stykke tid den opgave at aflytte den russiske militærtjenestes telefon, eftersom han beherskede det russiske sprog nogenlunde. Han fortæller, at han her også så, hvor meget der som følge af krigen var blevet ødelagt, at mennesker boede i jordhuler, at de led nød, hverken havde mad eller varme.

Han skulle også afhøre en russisk soldat, der var blevet taget til fange. Denne fortalte, da han havde fået tillid til Harald Bruhn, at under Stalins kommunistiske styre gik det den almene russiske befolkning endnu værre end i zar-tiden. Her havde de da i hvert fald haft deres daglige brød, hvad der ikke altid var tilfældet efter Stalins magtovertagelse. At under denne tyrann var mange både højtstående som lavtstående simpelthen forsvundet, enten myrdet, dømt til døden eller deporteret til arbejdslejre i Sibirien, hvis de ikke stadig uden dom sad i de mest berygtede fængsler. Hvad der senere blev af denne russiske fange, som han forhørte, vidste Harald Bruhn ikke. Sikkert skudt.

I 1944 blev han hårdt såret ved et skud i hovedet og blev opereret i lazarettet i Smolensk og transporteret til Neuruppin ved Berlin og fik derefter lidt orlov hjemme. Derefter igen tilbage til fronten, men nu i Østprøjsen, hvortil russerne havde kæmpet sig frem. Her så han, hvad tyske soldater havde

gjort af forfærdelige ting, altså mord og brændt jords taktik, men nævnte også, at russerne gjorde gengæld, og at det her mest gik ud over tyske kvinder med voldtægt og mord.

Et russisk gevær og en tysk hjelm – ingen har brug for dem mere - soldaterne er døde.

Sidst i april og først i maj 1945 måtte de trække sig helt tilbage og blev med skib – 4500 mennesker ombord – transporteret til Kiel, hvor de måtte overgive sig til englænderne, og alle soldater blev interneret i en lejr ved Neustadt, hvor de måtte blive indtil august. Her var dårlig forplejning, som han fortalte: 7 mænd om en sild eller 20 om et brød. Herefter kom han tilbage til Egernførde, hvor han skulle arbejde under englænderne med vej-arbejde og mange andre ting.

Først i 1946 fik han sin frihed tilbage, som han udtrykte det med stor glæde, men svært var det at få arbejde dengang. Først arbejdede han som maler, senere kom han ind i det nu voksende danske mindretal. Men før dette ske-

te, oplevede han den allerstørste, allerbedste begivenhed i sit liv, nemlig mødet med hans kommende hustru. I maj 1946 stod de begge i kø for at komme ind i teateret. Han så hende, og det var kærlighed ved første blik. Altså hende og ingen anden. Gift blev de i 1947 og fandt også et sted at bo i Egernførde, hvad dengang ikke var så let på grund af de mange flygtninge, der var kommet til byen.

Betty og Harald Bruhn, der i efteråret kunne fejre deres diamantbryllup.

Men hvordan begyndte hans arbejde i det danske mindretal i Sydslesvig? Jo, Harald Bruhns hobby var at vise film, og det opdagede Günther Drelle, dengang det danske mindretals amtssekretær, og denne engagerede ham som underholder, når de mange dansksindede holdt deres møder rundt i distrikterne. Han lånte film fra Flensborg eller fra filmcentralen og nævnte, at den film, der gjorde mest lykke, var Gøg og Gokke.

Han blev så i 1954 ansat ved Risby Danske Skole som chauffør og pedel. Han ejede dengang en lille VW – Käfer (folkevogn). Med denne bil og en løn på 150 mark om måneden var han egentlig godt tilfreds, men så traf han Peter Kragelund, den daværende formand for Slesvig - Ligaen, der havde tilbragt megen tid hernede for at starte den danske skole i Risby. Han blev nu chauffør for ham og kørte utallige kilometer fra Pontius til Pilatus, altså fra myndighed til myndighed eller til privatpersoner, for at alle problemer kunne løses, og for at der kunne skaffes flere penge end dem, Slesvig – Ligaen allerede havde givet, for at skolen kunne blive bygget og også fortsætte under Slesvig – Ligaens regi, indtil den senere blev overdraget til Dansk Skoleforening for Sydslesvig.

Peter Kragelund sørgede for, at Harald Bruhns løn blev hævet til 550 mark, og dette takker han ham den dag i dag for, og endnu mere for, at Peter Kragelund havde taget initiativet til at bygge skolen, der nu gav ham det daglige brød. Han tænker med respekt tilbage på indvielsesdagen 14. juni 1954, hvor Peter Kragelund holdt festtalen.

Og nu lidt om hans arbejde her i Risby.

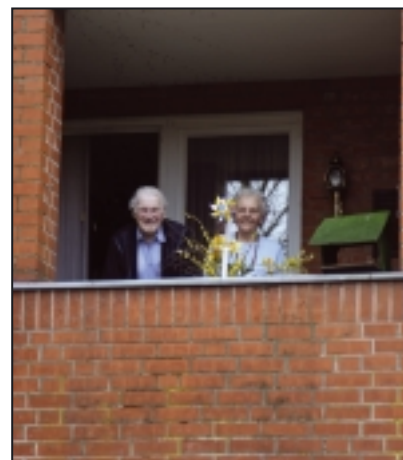
Dagen startede kl. 6.00 om morgenen, hvor han med den lille skolebus, der var blevet anskaffet, skulle hente skolebørnene i en vid omkreds, hvor der dengang ofte kun var markveje eller andre dårlige veje. Ikke helt let. Dengang bankede skolebuschaufføren også på dørene, hvis børnene ikke stod ved vejen på det rette tidspunkt. Når skolebørnene var afleveret på skolen, skulle de små afleveres i Borby børnehave i Egernførde. Så kom arbejdet med vedligeholdelse og pasning af alt på skolen, hvad der hører til en pedels arbejde. Efter skoletiden hjemtransport af eleverne, kørsel af børnehavebørnene fra Egernførde til Rieseby. Fyraften havde han først ved 16 – 17 tiden.

Var der forældremøde om aftenen hørte det også til hans arbejde at hente og bringe forældrene, selvfølgelig kun dem, der boede længere væk fra skolen. Der blev kørt 3 – 400 km hver dag og ofte også til Flensborg for at hente skolebøger eller biblioteks-bøger osv. Han nævnte også, at det dengang ikke altid var lige let at køre, især om vinteren, hvor der ikke altid var en sneplov undervejs, eller hvor der ikke blev strøet sand eller salt som i dag. Han mener, at i de 34 år, han arbejdede på skolen, er han kørt op mod 2,8 millioner km og har slidt 6 busser op i alt. Hvor mange børn han har transporteret er uvist, men en ganske mængde må det være. Han fortæller også, at børnene dengang var mere høflige og velopdragne end i de sidste år, han kørte skolebus. Her var bussen ofte beskidt efter transporten og børnene meget mere støjende end før.

Harald Bruhn har været glad for sit arbejde og siger, at børnene også har været glade for ham, nok bortset fra en dreng, som han gav en lussing, da denne havde smidt med sten efter et mindre barn på skolen.

Medlem af SSF, Sydslesvigsk Forening, og det politiske parti, SSW, har han også været i mange år, men en ting har ikke været på rigtig fod med det danske mindretal. De to børn, han fik med sin kone, kom ikke i dansk skole, og det havde en bestemt grund. Hans synspunkter omkring det danske arbejde harmonerede ikke med de ret håndfaste meninger, som frøken Munk Petersen, der dengang var leder af Jes Kruse – Skolen i Egernførde, havde, og det gjorde, at han ikke ville give sine børn under hendes vinger, men han fortæller, at hans oldebørn nu går på Jes Kruse – Skolen.

Harald Bruhn tænker med glæde tilbage på de mange år, han har arbejdet for det danske mindretal, på alle de aftenmøder og årsmøder han har været med til at arrangere, på alle de fester han har været med til, på alle de mennesker han har truffet og lært at kende i årenes løb fra kort tid efter krigen indtil 1988, hvor han gik på pension.

Jeg siger tak til Betty og Harald Bruhn, for at jeg måtte besøge dem og takker også for kaffe og kager og ønsker dem alt godt i de næste mange år.

*Tekst: Anne Oesterle
Foto: Willi Hansen*

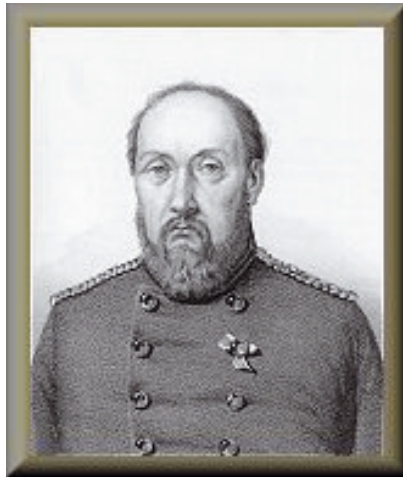
Hans Helgesen (1793-)

I nogle gamle gemmer, som stammer fra min fars møster i Vissenbjerg på Fyn, har jeg fundet nogle spændende »Bidrag til Tidshistorien« – et ugeblad, som for mere end 150 år siden blev udsendt sammen med Fyen Stifts Adresse-Avis. I nr. 21 fra lørdag, den 24. maj 1851 blev dengang bragt en lille artikel om oberst Hans Helgesen. Artiklen er nedenfor gengivet i sin fulde længde i nutidig retskrivning:

Oberst Hans Helgesen, kommandant i Frederiksstad, nu i Slesvig, skildres i Fr. Hammerichs skrift »Det tredje slesvigske Felttog«, på følgende måde:

Kommandant i Frederiksstad var oberstløjtnant Helgesen, en djærv nordmand, våbenbroder til Schleppegrell og Rye, med hvem han først havde kæmpet sammen i det norske felttog imod Sverrig og siden i Belgien imod Napoleon. Han tog derpå sin afsked af dansk tjeneste og opholdt sig en tid i Frankrig, hvor han gjorde Juli-revolutionen med.

Fra Frankrig kom han til Stapelholm og forpagtede et jagtdistrikt. I den afsides egn levede han et stille, ubemærket liv, af og til fik han besøg af Rye fra Rendsborg. Han havde stor kærlighed til dyr, et par fiskeodder tæmmede han, så han kunne lege med dem som med

hunde, og afrettede dem til at fange fisk i Sorgfloden; i omegnen var han derfor kendt under navnet: Odderfangeren. Hver gang han med bøsse på nakken strejfede igennem markerne, hver gang han træde ind i bondens gård, forberedte han sig, uden at vide det, til den store opgave, der skulle gives ham.

Da oprøret udbrød, blev han opfordret til at slutte sig til dets sag; han udbad sig snildt nogle dages betænkningstid, tiden udløb, han var forsvunden.

Ved Bov måtte han under stor fare stjæle sig igennem oprørernes forposter, en halv dag stod han i vand til op på livet.

Han begav sig til København og blev ansat ved Schleppegrells stab. Allerede i 1848 udmærkede han sig ved sin uforfærdethed.

Under en fægtning ved Sundeved klagede vore folk over, at de ikke kunne sigte på

preuserne, der lå lige over for dem. »Det er der råd for, min far!« udbrød Helgesen og galoperede ind imellem vor kæde og den fjentlige, indtil den ene pikkelhue efter den anden dukkede frem over hegnet. Ved Fredericia havde han ført en bataljon.

Hans liv havde haft mørke timer, i en række år havde han anholdt, næsten tigget om at optages igen som officer i linien. Nu havde lykken begyndt at smile til ham, på én dag havde den skaffet ham hans gamle pipe, hans gamle jagthund og en erobret stad. Udrustet som han var, med en sund praktisk sans, krigserfaren, rolig midt i den største fare, muggen og barsk når det gjordes behov, forresten trohjertig, munter, velvillig og fuldkommen bekendt med alle egnens, hans gamle jagtreviers, forhold, var han fortrinlig skikket til at føre befalingen i Frederiksstad.

Allerede hans ydre havde noget tillidsvækkende ved sig; visse bestemte ansigtstræk, dette brede bryst, denne kraftige bygning, som viste, at han var en ægte Døl, denne mandige røst måtte gøre virkning. Snart så man ham hist, snart her, i færd med at føre tilsyn ved arbejderne, med kommissfrakke på, pipe i munden og springstok i hånden; thi, skønt gammel, kunne han så godt som nogen marskbonde sætte over grøfterne. De sindige, håndfaste jyder havde i ham fået en fører, de lærte at skatte, »vor gamle kommandant«, blev snart et hædersnavn blandt dem. Kaptajn Hoffmann, en indfødt frederiksstad, en dannet og kæk officer, forrettede tjeneste som adjutant.

Flemming Radsted Madsen

Vore indsamlinger

Vi har ved landsindsamlingen 2007 til fordel for Askfelt danske Skole og til støtte for Ligaens arbejde med stor taknemmelighed og glæde modtaget

Knud A. Lambert, Ringsted 250 kr. – Kurt Tønning, Vorbasse 100 kr. – Søren Gynther-Sørensen, Højbjerg 200 kr. – Hans K.B. Dahl, Birkerød 200 kr. – Holger Andersen, Højbjerg 200 kr. – Inger Nørholm, Skødstrup 500 kr. – Vibeke & Henrik Grønholm, Vanløse 266 kr. – Peter L. Christiansen, Randers 100 kr. – Edv. Wulff Pedersen, Snekkersten 828 kr. – Marie Louise Krogh-Meyer, Charlottenlund 270 kr. – Ellen Hess Thaysen, Kbh. Ø 500 kr. – Lise Birch, Kbh. Ø 450 kr. – Karen Lisbeth Lund-Sørensen, Tilst 126 kr. – Helene Faarvang Nielsen, Skanderborg 100 kr. – Kirsten Thomsen, Gråsten 100 kr. – Ervin Jacobsen, Kastrup 150 kr. – Gothfred Jespersen, Vildbjerg 200 kr. – Peter Petersen, Silkeborg 500 kr. – Grethe & Ingvar Bro, Silkeborg 500 kr. – Anders Knudsen, Haderup 100 kr. – Karl O. Jørgensen, Hurup 200 kr. – Hans Minor Kromann, Struer 200 kr. – Ebbe von Huth Smidt, Leksand 1.500 kr. – Thora Mortensen, Vejle 250 kr. – Helga Berg, Nr. Nissum 1.000 kr. – Rita & Leif Liltorp, Middelfart 200 kr. – Aage Riber, Løkken 100 kr. – Tage Mejnische, Erlev 200 kr. – Willy Hanghøj-Petersen, Holstebro 500 kr. – Poul Wilhelmsen, Hjørring 200 kr. – Jørgen C. Jørgensen, Sorbymagle 200 kr. – Erik Schlanbusch, Venning 200 kr. – Thorkild Husum, Skørping 250 kr. – Ulla Larsen, Havdrup 100 kr. – Christa & Knud Vægter, Nørre Vedby 500 kr. – Poul Olsen, Svogerslev 500 kr. – Birgit Jacobsen, Lystrup 500 kr. – Knud Jessen, Iglø 200 kr. – Kjeld Thorup Nørre Sundby 100 kr. – Ruth Rosendahl, Aalborg 2.500 kr. – Sv.E. Rosendahl, Aalborg 2.500 kr. – Rigmor Leschly, Ebeltoft 100 kr. – Jørgen Engell, Vig 1.000 kr. – Knud Olesen, Sønderborg 1.500 kr. – Kaj Madsen, Esbjerg 200 kr. – Birgit Lund, Hellerup 2.000 kr. – Judith Brøndum Rasmussen, Kolding 250 kr. – Søren Brøndum Rasmussen, Kolding 250 kr. – Laust Peter Lausten, Bagsværd 2.100 kr. – Peder Kragh Blume Dahl, Augustenborg 300 kr. – Elva Thorup Nielsen, Flensborg 500 kr.

I alt er der fra medlemmer indkommet 25.892,00 kr.

Firmaer: Lego, Billund 2.000 kr.

Arv: boet efter Inge Margaret Gad, Fredensborg 50.000 kr.

DE SENESTE LANDSINDSAMLINGER

Slesvig-Ligaen har i det forløbne år kunnet glæde sig over afslutning af to store projekter, nemlig Det Danske Hus i Sporskifte og renoveringen af Holtenå forsamlingshus.

Men vi har løbende nye ønsker, og her er en kort beskrivelse af tre af de opgaver, som vi håber på at kunne afslutte i 2008.

RISBY DANSKE SKOLE - landsindsamlingen 2003.

Som nævnt i formandens spalte, så synes det at lysne for udbygningen og renoveringen af Risby Danske Skole. Slesvig-Ligaen har fra indsamlinger hensat 500.000 kr. til projektet, som desværre har været hårdt ramt af skoleforeningens anstrengte økonomi.

Men nu ser det altså ud til, at arbejdet kan gå i gang i indeværende år – måske endda i dette skoleår.

wh

VESTERMØLLE DANSKE BØRNEHAVE - landsindsamlingerne 2004-2005

I 2003 søgte daværende børnehaveleder, Thomas Burkhardt, om hjælp fra Slesvig-Ligaen til bl.a. renovering af børnehaven.

Thyras Vold besøgte derfor i 2004 børnehaven, der stammer fra 1964. Bortset fra inddragelse af lederboligen til børnehavebrug, var der næsten ikke sket ændringer i de mere end 40 år.

Men man havde mange visioner for fremtiden, og Slesvig-Ligaen besluttede derfor, at landsindsamlingerne 2004 og 2005 skulle gå til Vestermølle Børnehave.

Der blev i alt indsamlet 114.600 kr. til formålet. Beløbet blev indsat på en konto til det nævnte formål.

Sidst i november 2007 kunne vores kasserer, Jens Hønholt, så overrække børnehaveleder Inken Fløge en check på beløbet. Hverken Inken Fløge eller børne- og skolefritidschef Birgit Messerschmidt havde regnet med et beløb i denne størrelsesorden. Glæden var stor, og der har været holdt møder mellem skoleforeningen og børnehaven, som har mange ønsker og ideer.

Foto: Daniel Dürkop

Jens Hønholt modtages af børnehavebørnene.

Børnehaveleder Inken Fløge har mange visioner og er selv yderst aktiv også i foreningsarbejdet. Hun er således formand for både SSF og SSW.

Inken Fløge fortæller, at både forældre og personale vil blive inddraget i beslutningerne, og i øjeblikket tyder meget på, at man vil starte med en ydre renovering af bygningen i form af ny beklædning og bedre isolering.

Børnehavelederen ser med stor optimisme på fremtiden. Børnehaven er i øjeblikket fuldt belagt, og der er børn på ventelisten. Der er en yderst engageret forældrekræds, der gerne møder op til arbejdsweekender. Man har netop malet hele bygningen udvendig, og det næste på programmet er renovering af sandkasserne. Der lyder en stor ros til forældrene.

Slesvig-Ligaens støtte vil således også her sætte sig spor til gavn for de danske i Vestermølle.

wh

fortsættes på bagsiden

THYRAS VOLD. Udgivet af Slesvig-Ligaen

Redaktion: Flemming Radsted Madsen (ansvh.)
Anne-Marie Thorup, Husmandsvej 4, 6671 Gesten, tlf. 7555 5201
Anna Oesterle, Alte Ziegelei, D-24214 Gr. Königsförde,
tlf. +49 4346 6406
Slesvig-Ligaen, Ferskenvej 7, 4690 Haslev
Tlf. 56 31 18 58, fax 56 36 12 58, E-mail: flemming@radsted.edu
Postgiro 093-0016 (kun landsindsamling)
Bankkonto: Sydbank 8065-1041552
www.slesvigligaen.dk

Tryk: Flensborg Avis
Afleveret til postvæsenet den 25. april 2008

Stof til næste nummer af bladet senest den 15. juni 2008

ASKFELT DANSKE SKOLE - landsindsamlingerne 2006 og 2007.

Skolen har meget hårdt brug for mere plads, hvorfor den tidligere skolelederbolig på 1. sal er blevet ombygget til undervisningsbrug – det meste ved lokal frivillig arbejdskraft. Det nødvendige inventar er indkøbt, men hele projektet er strandet på kravene til brandsikring af området.

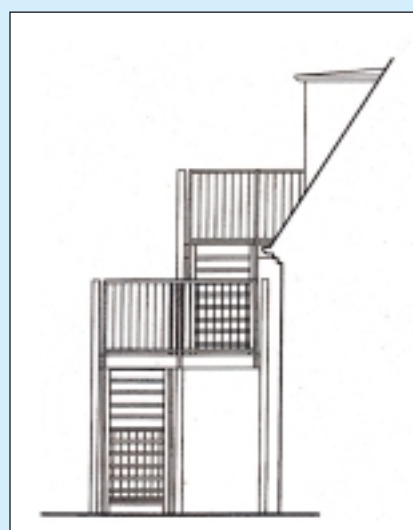
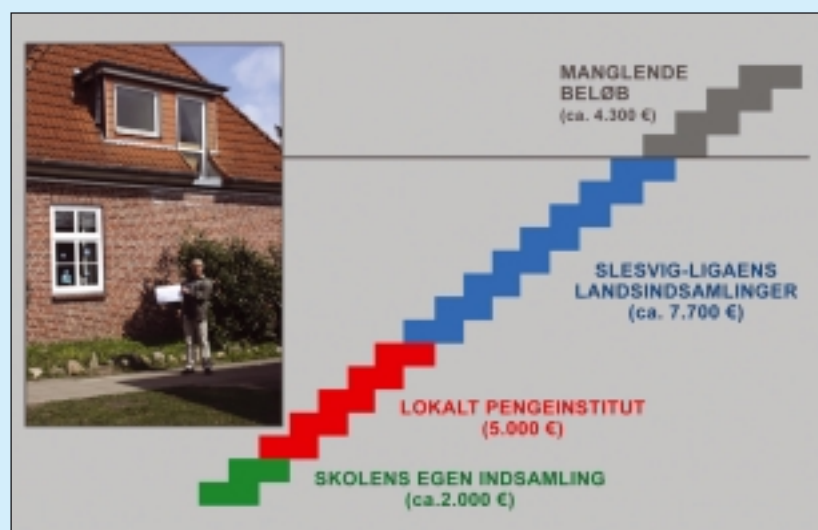
Der kræves således en godkendt ydre brandtrappe, som skolen og dens forældre ikke selv har mulighed for at bygge. Trappen vil koste ca. 19.000 EUR, og dette beløb har skoleforeningen ikke mulighed for at bevilge i øjeblikket.

Slesvig-Ligaen besluttede derfor, at landsindsamlingerne i 2006 og 2007 skulle gå til dette formål, og der er i øjeblikket indkommet ca. 57.000 kr. – svarende til ca. 7.700 EUR.

Forældrene har selv samlet ca. 2.000 EUR, og et lokalt pengeinstitut har givet tilsagn om et tilskud på 5.000 EUR.

Der mangler således ca. 4.300 EUR for at trappen kan anskaffes. Når man tager i betragtning, hvad dette beløb kan udløse, nemlig ibrugtagning af et undervisningsareal m.v., som i øjeblikket må stå ubenyttet, så må man håbe, at det snarest lykkes at skaffe beløbet.

wh

Følg også med på Slesvig-Ligaens hjemmeside: www.slesvigligaen.dk